

[Jørgen Jensen]

skal beskattes. Det er netop det, man har sagt i forbindelse med dyrtidsreguleringen, hvor man også opsparer nogle håndører, som arbejderne ikke får udbetalt. Det er da rigtigt, at vi af en dyrtidsportion betaler omtrent det halve i skat. Men jeg tror, det er farligt, hvis vi siger blot de bliver sat hen et eller andet sted, så gør det ikke så meget. Det afgørende er jo, hvad de penge skal bruges til, og i hvilken forbindelse der bliver pålagt arbejderne den tvangsopsparring.

Erkendelsen af, at det, der opspares i ATP, er en del af lønnen, burde også have omfattet den tvangsopsparring, som nu finder sted af dyrtidstillægget, og som også går ind i ATP. Det berører for så vidt begge forslagene. Derfor kan vi ikke umiddelbart støtte de to forslag, men vil også i udvalgsarbejdet og gennem ændringsforslag søge at få givet regeringsforslaget en sådan karakter, at det kan støttes.

Når jeg ikke siger mere om fremskridtspartiets forslag, så er det for det første, fordi det ikke tager højde for de penge, der er opsparret fra dyrtidsindgrebet, og dernæst på grund af hele tendensen i fremskridtspartiets forslag. Vi er ikke den store tilhænger af ATP, tværtimod erindrings vi fortsat, at det var resultatet af et tvangsindgreb, der fandt sted over for arbejdsmarkedet. Man siger ganske vist, at det er noget, som arbejdsmarkedets parter har aftalt, men det var i en tvangssituation, de aftalte det, fordi man én gang havde fastsat, at de skulle aftale noget sådant.

Der er 3 punkter i regeringens forslag. Det ene er udvidelsen af ægtefælleprincippet. Det kunne vi støtte; det er rigtigt, hvis man skal fastholde en ATP-ordning. Det andet er udvidelsen af timetallet. Det kan være en naturlig ting med den udvikling, som er på arbejdsmarkedet.

Endelig er der forslaget om at hæve de 15 pct. til 20 pct. Det kunne lyde meget besnærende, at hermed fik lønmodtagerne en mulighed for at få indflydelse, og vi skal ikke falde for de begrænsninger, som andre sætter for, at vi kan investere dér, hvor vi vil. For det første afhænger det noget af den kontrol, lønmodtagerne får med investeringerne, men lad det være. Det, som gør os mere betænkelige, er bemærkningerne til forslaget, hvor det til sidst er omtalt, at der nu skal indbetales flere penge, bl. a. i forbindelse med den foretagne opsparing af dyrtidsportionerne, og

det er en del af baggrunden for, at man mener, man godt kan gå højere op med investeringerne i aktier. Jeg vil være noget betænkelig, hvis det betyder en yderligere fastfrysning af de penge, som er tvangsopsparret ved indgreb i dyrtidsreguleringen. Vi er fortsat af den opfattelse, at pengene burde udbetales til lønmodtagerne hurtigst muligt, og vi er fortsat af den opfattelse, at den tvangsopsparring ikke alene betyder arbejdsløshed, men også umuliggør overenskomstforhandlingerne, når vi kommer frem til det inden så længe.

Vi er altså bange for den fastfrysning og vil afvente udvalgsarbejdet for at se, om det er muligt at opfylde ønsket om en ligestilling og en ændring af ATP-loven uden de uheldige følgevirkninger, som ligger i regeringens forslag.

Bolvig (RV):

Det radikale venstre kan give fuld tilslutning til forslagene fra regeringen og fremskridtspartiet om indførelse af ægtefællepension. Jeg er glad for, at den nye arbejdsminister opfylder forgængerens løfte fra juni måned om at gennemføre ligestillingen mellem mænd og kvinder. Det forhindrer os jo ikke i ved en senere lejlighed at drøfte det rimelige i at anvende alle midler til større egenpension på bekostning af en pension til de efterladte.

Vi har sympati for fremskridtspartiets ønsker om at sikre alle, der har nået pensionsalderen, en pension, uden at de skal anmode derom. Det må på den ene eller anden måde kunne lade sig gøre uden alt for stort administrationsbesvær.

Ministeren og ATPs bestyrelse ønsker jo i stor samdrægtighed at ændre den tilladte maksimumsandel af aktiebesiddelse i et enkelt selskab fra 15 til 20 pct. Nu ser jeg nok, at ministeren har blyanten fremme og tæller mandater, og derfor vil jeg da gerne fjerne sveden fra ministerens pande ved at sige, at vi kan medvirke hertil. Men jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at en fortsat salamtaktik ikke vil kunne accepteres. Vi har, så vidt jeg kan se, nået grænsen for, hvor stor en aktieandel det vil være tilrådeligt at lade ATP-fonden råde over.

Som sagt kan det radikale venstre medvirke, og som altid, når arbejdsministeren kom-